

Críticajazz

Pere Pons

Dermostètica

Esperanza Spalding
XII Festival del Mil·lenni
L'Auditori (Barcelona), 10 d'abril

No és qüestió de restar mèrits a les qualitats tècniques i vocals d'Esperanza Spalding. Més notables són encara els reconeixements que ha obtingut en cinc anys de carrera, coronats amb el primer Grammy de la història en la categoria de millor artista novell que es concedeix a una proposta de jazz. Com també és una fita encomiable que la mateixa artista que actuava al Jamboree el mateix any que una discogràfica de Barcelona li treia el seu primer disc es presentés ara a la sala gran de l'Auditori. El motiu era la presentació del seu darrer disc que, fidel al seu títol –*Chamber Music Society* (Heads Up, 2010)– es basa en el tractament d'un repertori propi a partir de

les essències del jazz i de les formes de la música de cambra. Un inici teatral amb butaca orellera, làmpada de tauleta i copa de vi pretenia transformar la immensitat de l'Auditori en la intimitat d'una sala d'estar. Amb la música ja entre les mans, Spalding va establir un joc de seducció permanent secundada per violí, viola i violoncel a banda del seu trio habitual –Leo Genovese (piano) i Richie Barshay (bateria)– i la corista Leala Cyr. Impecable al contrabaix i brillant en la tècnica vocal de l'*scat*, va fer un repàs de tots els temes del disc, on la suposada diversitat entre una balada, una *chacarera*, un bossa nova i una cançó més pop s'esvaeix i s'homogeneïtza en una superficialitat més pròpia d'un tractament dermostètic prioritant la decoració als fonaments.

Críticateatre

Joaquim Armengol

La bona gent

La presa
Director: Ferran Utzet
Biblioteca de Catalunya. Fins al 17

La presa de Conor McPherson conté alguna cosa essencial que acaba per capturar una gran humanitat. I per bé que hi ha l'empremta de la tradició oral irlandesa i mantingui un exemplar aire localista, està amarada de proximitat. Hi sobra moralitat i l'excés de bonesa, una mica ingènua, però no pas falsa; res més evident que el dolor compartit transformant la rude superfície humana pel seu calat noble, fent sorgir una franca solidaritat davant l'insondable dolor aliè. *The Weir* és una metàfora i el continent que es revela gràcies al Library Pub, un pub enclavat en un poblet rural i província al nord-oest d'Irlanda on es reuneixen tres solters per xerrar i beure a hores perdudes. Tres es-

tereotips que formen el retrat físic i mental de l'Irlanda més candorosa. Fins l'arribada de Valerie i la seva història terrible.

El muntatge de caire hiperrealista, a temps real, té l'encert de l'espai escenogràfic, que pren fantàstica rellevància per la sensació d'inserir el públic dins un pub real, on es respira el llast payoutat i gris de l'existència. Utzet ha recreat amb humor i fidelitat un trosset de vida bona donant màxim pes als actors. Valerie, Brendan i Jim componen els personatges amb naturalitat, però la impostació de Jack frega la caricatura, mentre el fabulós Finbar vessa una veu tan rotunda i estentòria que sembla que formi una part del cos que arrossega; i tanmateix, el conjunt va sempre a més, fins aconseguir atrapar l'espectador en aquesta abissal i colpidora mostra de realitat.

'Buried', 'Caracremada', 'Pa negre', Aranda, Romà Gubern i Aina Clotet reben els Sant Jordi de RNE

Més premis per al cinema català

Bernat Salvà
BARCELONA

"No s'ha de criticar gaire el cinema, perquè ens ajuda a sobreviure". La frase és del director de fotografia Néstor Almendros, i la feia seva ahir Romà Gubern, en un discurs improvisat, a la roda de premsa dels 55 Premis Sant Jordi de Cinematografia, atorgats per un jurat de crítics de Catalunya. L'historiador cinematogràfic, distingit per la seva contribució a la difusió del cinema, va aprofitar per recordar el que per a ell i per a companys de generació com Manuel Vázquez Montalbán i Terenci Moix va representar el cinema: "La cinefilia va començar com una necessitat d'escapar de l'Espanya sinistral de la postguerra, plena de sotanes i uniformes de militars i falangistes".

Romà Gubern va rebre ahir el premi en una gala als estudis de TVE a Sant Cugat (s'emetrà demà a les 22 h per La 2), en què van ser distingits, entre d'altres, Vicente Aranda (premi a la trajectòria), *Buried* (millor pel·lícula espanyola), *Caracremada* (millor *opera prima*), Carlos Areces i Antonio de la

Els premiats en aquesta edició dels premis Sant Jordi, ahir a Barcelona ■ QUIM PUIG

Torre (millors actors per *Balada triste de trompeta*), Aina Clotet (millor actriu per *Elisa K*), i *Pa negre* (premi dels oients).

Aranda i 'Pa negre'
Vicente Aranda va assegurar que és "poc amic dels premis; no és un acte d'humilitat, sinó d'arrogància", però va voler agrair el premi. Isona Passola vessava de satisfacció pel sor-

prenent *camí de roses* de la seva producció *Pa negre*: als 13 premis Gaudí i 9 Goya, s'hi afegeix ara la Rosa de Sant Jordi a la millor pel·lícula espanyola, atorgada pels oients de RNE a Catalunya, i continua acumulant rècords: se n'han venut 60.000 DVD i participarà a 55 festivals internacionals. La productora té un munt de projectes damunt la

taula; "però encara m'he de decantar definitivament per algun", diu.

Lluís Galter, que va guanyar el premi a la millor *opera prima* amb *Caracremada*, destacava: "Aquest premi és molt important per a la pel·lícula que hem fet i pel sistema com s'ha fet, que no és el clàssic, sinó que es basa en l'esforç i la il·lusió de gent molt implicada". ■

El Neues Museum, guardonat

El museu berlinès rep el Mies i la Casa Collage de Girona, una menció especial

Redacció
BARCELONA

La reconstrucció del Neues Museum de Berlín, de l'arquitecte londinenc David Chipperfield, ha guanyat el premi d'arquitectura contemporània de la Unió Europea-premi Mies

van der Rohe 2011, guardó que convoca la Comissió Europea i la Fundació Mies van der Rohe de Barcelona. L'edifici guardonat, construït al segle XIX, va ser greument danyat durant la Segona Guerra Mundial i al 2008 es va començar a reconstruir per tornar-li el seu antic esplendor. El jurat ha valorat especialment la fusió que Chipperfield ha fet de l'antic i el nou.

El Neues Museum uneix el vell i el nou ■ UTE ZSCHARNT

Per la seva banda, la Casa Collage de Girona, dels arquitectes gironins Ramon Bosch i Bet Capdeferro, ha obtingut una menció especial a l'arquitecte emergent. Situat al centre històric de la ciutat, el projecte, una casa unifamiliar, està format per una sèrie d'edificis ruïnoses que s'havien construït en diferents èpoques. Els premis es lliuraran el pròxim 20 d'abril a Barcelona. ■